POZNÁMKA

Od:	Generálny sekretariát
Komu:	delegácie
Č. predch. dok.:	5064/3/07 REV 3 COPEN 2
Predmet:	Rámcové rozhodnutie Rady o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce odňatie slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii

Rada pre spravodlivosť a vnútorné veci na svojom zasadnutí 15. februára 2007 dosiahla dohodu na v šeobecnom smerovaní pre rámcové rozhodnutie Rady o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕ ňajúce odňatie slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii.

Pracovná skupina pre spoluprácu v trestných veciach a radcovia pre spravodlivosť a vnútorné veci ďalej skúmali návrh a dokončili prácu na osvedčení pripojenom k návrhu, ako aj formulári oznámenie pre odsúdeného.

Konečné znenie, ktoré je výsledkom uvedených rokovaní, je uvedené v prílohe I k tejto poznámke. Vyhlásenie Rady, vložené v súvislosti s účelom rehabilitácie, ktorý toto rámcové rozhodnutie obsahuje, je uvedené v prílohe II k tejto poznámke.

K zneniu návrhu vzniesli výhradu parlamentného preskúmania delegácie DK/IE/NL/UK/SE.

PRÍLOHA I

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY 2005/ /SVV

z

o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce odňatie slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä na jej články 31 ods. 1 písm. a) a 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na podnet Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu[1],

keďže:

(1) Európska rada na zasadnutí v Tampere 15. a 16. októbra 1999 schválila zásadu vzájomného uznávania, ktorá sa má stať medzníkom justičnej spolupráce v občianskych aj v trestných veciach v rámci Únie.

(2) Rada prijala 29. novembra 2000 v súlade so závermi z Tampere program opatrení, ktorými sa má vykonávať zásada vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach[2], v ktorom vyzvala na zhodnotenie potreby moderných mechanizmov na vzájomné uznávanie právoplatných rozsudkov zahŕňajúcich odňatie slobody (opatrenie 14) a na rozšírené uplat ňovanie zásady odovzdávania odsúdených aj na osoby s bydliskom v niektorom členskom štáte (opatrenie 16).

---

[1] Ú. v. EÚ

[2] Ú. v. EÚ

(3) Haagsky program o posilňovaní slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Európskej únii[3] vyžaduje od členských štátov, aby dokončili program opatrení, najmä v oblasti výkonu právoplatných rozsudkov, ktorými bol uložený trest odňatia slobody.

(4) Všetky členské štáty ratifikovali Dohovor Rady Európy o odovzdávaní odsúdených z 21. marca 1983. Podľa tohto dohovoru sa môžu odsúdení odovzdať na výkon zvyšku trestu len do štátu, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, a len s ich súhlasom a so súhlasom dotknutých štátov. Dodatkový protokol k Dohovoru z 18. decembra 1997, ktorý umožňuje za určitých podmienok odovzdanie aj bez súhlasu dotknutej osoby, neratifikovali všetky členské štáty. Ani jeden z týchto nástrojov neukladá základnú povinnosť prevziať odsúdených na výkon trestu alebo opatrenia.

(5) Vzťahy medzi členskými štátmi, pre ktoré je charakteristická osobitná vzájomná dôvera v právne systémy ostatných členských štátov, umožňujú vykonávajúcemu štátu uznávať rozhodnutia prijaté orgánmi vydávajúceho štátu. Uvažovať by sa preto malo o ďalšom rozvoji spolupráce týkajúcej sa výkonu rozsudkov v trestných veciach, ktorá je stanovená v nástrojoch Rady Európy, najmä ak sa takýto rozsudok uplatňuje proti štátnym príslušníkom EÚ (...) a ak boli odsúdení na trest odňatia slobody alebo opatrenie zahŕňajúce odňatie slobody v inom členskom štáte. Bez ohľadu na potrebu poskytnúť odsúdenému primerané ochranné opatrenia by základnou podmienkou jeho účasti na konaní už nemal byť vo v šetkých prípadoch jeho súhlas so zaslaním rozsudku do iného členského štátu na účely jeho uznania a výkonu uloženého trestu.

(5a) (...)

(5b) Toto rámcové rozhodnutie by sa malo vykonávať a uplatňovať takým spôsobom, ktorý umožňuje dodržiavanie všeobecných zásad rovnosti, spravodlivosti a primeranosti.

---

[3] Ú. v. EÚ

(6) (...)

(6a) Článok 3a ods. 1 písm. c) obsahuje ustanovenie o vlastnom uvážení, ktoré umožňuje napríklad postúpenie osvedčenia a rozsudku štátu, ktorého je odsúdený štátnym príslušníkom, v iných prípadoch než v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a) a b), alebo štátu, kde odsúdený žije, v ktorom sa neprerušene oprávnene zdržiava najmenej päť rokov a v ktorom si zachová právo na trvalý pobyt.

(6b) V prípadoch uvedených v článku 3a ods. 1 písm. c) podlieha postúpenie osvedčenia a rozsudku vykonávajúcemu štátu poradám medzi príslušnými orgánmi vydávajúceho a vykonávajúceho štátu a súhlasu príslušného orgánu vykonávajúceho štátu. Príslušné úrady by mali prihliadať na také prvky, ako je napríklad dĺžka pobytu alebo iné väzby na vykonávajúci štát. V prípadoch, keď by sa odsúdený mohol odovzdať do členského štátu a tretej krajiny podľa vnútroštátnych právnych predpisov alebo medzinárodných nástrojov, príslušné orgány vydávajúceho a vykonávajúceho štátu by mali v rámci porád zvážiť, či by výkon vo vykonávajúcom členskom štáte poslúžil cieľu sociálnej rehabilitácie lepšie, než výkon v tretej krajine.

(6c) Výkon trestu vo vykonávajúcom členskom štáte by mal posilniť možnosť sociálnej rehabilitácie odsúdeného. Aby sa príslušný orgán vydávajúceho členského štátu presvedčil, že výkon trestu vykonávajúcim štátom poslúži účelu uľahčenia sociálnej rehabilitácie odsúdeného, mal by zváži ť také prvky, ako sú napríklad väzby dotknutej osoby na vykonávajúci štát, či ho považuje za miesto svojho rodinného, jazykového, kultúrneho, spoločenského alebo hospodárskeho a jej iné väzby na vykonávajúci štát.

(6cbis) Stanovisko odsúdeného uvedené v článku 5 ods. 2 môže byť užitočné najmä pri uplatňovaní článku 3a ods. 2a. Slovo „najmä“ by sa malo vzťahovať aj na prípady, keď by stanovisko odsúdeného zahŕňalo informácie, ktoré by mohli byť relevantné pri uplatňovaní článku 9. Ustanovenia článku 3a ods. 2a a článku 5 ods. 2 nepredstavujú dôvod na zamietnutie v súvislosti so sociálnou rehabilitáciou.

(6ccis) Rada uznáva, že Poľsko potrebuje na riešenie praktických a materiálnych následkov odovzdávania poľských občanov odsúdených v iných členských štátoch viac času ako ostatné členské štáty najmä vzhľadom na zvýšenú mobilitu poľských občanov v Európskej únii. Z tohto dôvodu sa v článku 5 ods. 4 ustanovuje dočasná výnimka obmedzená najviac na päť rokov.

(6d) Toto rámcové rozhodnutie by sa tiež malo primerane uplatňovať na výkon trestov v prípadoch podľa článku 4 ods. 6 a článku 5 ods. 3 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi[4]. To okrem iného znamená, že bez toho, aby bolo dotknuté rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV, vykonávajúci členský štát by mohol overiť existenciu dôvodov na zamietnutie, ako je to ustanovené v článku 9, vrátane overenia obojstrannej trestnosti, ak vydávajúci štát vydal vyhlásenie podľa článku 7 ods. 4, ako podmienku pre uznanie a výkon rozsudku na účely zváženia, či odsúdeného odovzdá alebo či vykoná trest v prípadoch podľa článku 4 ods. 6 uvedeného rámcového rozhodnutia.

(7) Toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané článkom 6 zmluvy a vyjadrené Chartou základných práv Európskej únie, najmä jej kapitolou VI. Žiadne ustanovenie tohto rámcového rozhodnutia by sa nemalo vykladať tak, že zakazuje odmietnutie výkonu rozhodnutia, ak existujú objektívne dôvody domnievať sa, že účelom trestu je potrestanie osoby z dôvodu jej pohlavia, rasy, náboženstva, etnického pôvodu, štátnej príslušnosti, jazyka, politického zmýšľania alebo sexuálnej orientácie alebo že postavenie tejto osoby môže byť ktorýmkoľvek z týchto dôvodov nepriaznivo ovplyvnené.

(8) Toto rámcové rozhodnutie nebráni žiadnemu členskému štátu, aby uplatnil svoje ústavné pravidlá týkajúce sa riadneho procesu, slobody združovania, slobody tlače a slobody slova v iných médiách.

---

[4] Ú. v. ES L 190, 18.07.2002, s. 1.

(9) Ustanovenia tohto rámcového rozhodnutia by sa mali uplatňovať v súlade s právom občanov Európskej únie na voľný pohyb a pobyt na území členských štátov, ktoré udeľuje článok 18 ZES.

(10) Ustanovenia tohto rámcového rozhodnutia by sa mali uplatňovať v súlade s uplatniteľným právom ES vrátane najmä smernice 2004/38/ES, smernice 2003/109/ES a smernice 2003/86/ES.

(11) Ak sa v tomto rámcovom rozhodnutí odkazuje na štát, v ktorom odsúdený „žije“, označuje to miesto, na ktoré je viazaný na základe obvyklého pobytu a prvkov, ako sú rodinné, sociálne alebo pracovné väzby.

(11a) Pri uplatňovaní článku 4 ods. 1 by malo byť možné zaslať rozsudok alebo jeho overenú kópiu a osvedčenie príslušnému orgánu vo vykonávajúcom štáte akýmkoľvek spôsobom, pri ktorom sa vyhotovuje písomný záznam, napríklad emailom alebo faxom, za podmienok umožňujúcich vykonávajúcemu štátu overiť ich pravosť.

(12) V prípadoch uvedených v článku 9 ods. 1 písm. i) by vykonávajúci štát mal zvážiť možnosť upraviť trest v súlade s článkom 8 ods. 3 pred tým, než odmietne uznať a vykonať trest zahŕňajúci opatrenie iné ako trest odňatia slobody.

(12a) Dôvod na zamietnutie v článku 9 ods. 1 písm. i) sa môže uplatňovať aj v prípadoch, keď osoba nebola uznaná vinnou z trestného činu, hoci príslušný orgán uplatnil opatrenie zahŕňajúce odňatie slobody iné ako trest odňatia slobody ako dôsledok trestného činu.

(12b) Dôvod na zamietnutie súvisiaci s teritorialitou uvedený v článku 9 ods. 1 písm. j) by sa mal uplatňovať len vo výnimočných prípadoch a na účely čo najširšej spolupráce v zmysle ustanovení tohto rámcového rozhodnutia, pričom by sa mal zohľadniť účel uvedený v článku 3 ods. 1. Akékoľvek rozhodnutie uplatniť tento dôvod na zamietnutie by malo vychádzať z analýzy jednotlivých prípadov a konzultácií medzi príslušnými orgánmi vydávajúceho a vykonávajúceho štátu.

(13) Lehotu uvedenú v článku 10 ods. 1a by mali členské štáty uplatňovať tak, aby sa vo v šeobecnosti právoplatné rozhodnutie vrátane odvolacieho postupu ukončilo do 90 dní.

(13a) V článku 14 ods. 1 sa uvádza, že s výhradou výnimiek uvedených v odseku 2 sa pravidlo osobitosti uplatňuje len v prípadoch, keď bola osoba odovzdaná do vykonávajúceho štátu. Článok 14 ods. 1 nie je preto uplatniteľné v prípadoch, keď osoba nebola odovzdaná do vykonávajúceho štátu, napríklad ak osoba ušla do vykonávajúceho štátu,

Prijala toto rámcové rozhodnutie:

Kapitola I
Všeobecné ustanovenia

Článok 1
Vymedzenia pojmov

Na účely tohto rámcového rozhodnutia:

a) „rozsudok“ je právoplatné rozhodnutie alebo súdny príkaz vydávajúceho štátu, ktorým sa fyzickej osobe ukladá trest;

b) „trest“ je akýkoľvek trest odňatia slobody alebo akékoľvek opatrenie zahŕňajúce odňatie slobody uložené na určitú alebo neurčitú dobu za trestný čin na základe trestného konania;

c) „vydávajúci štát“ je členský štát, v ktorom bol vydaný rozsudok v zmysle tohto rámcového rozhodnutia;

d) „vykonávajúci štát“ je členský štát, ktorému bol rozsudok postúpený na účely jeho uznania a výkonu.

Článok 2

Určenie príslušných orgánov

1. Každý členský štát oznámi v prípade, že je vydávajúcim alebo vykonávajúcim štátom, Generálnemu sekretariátu Rady orgán alebo orgány, ktoré sú podľa jeho vnútroštátneho práva príslušné v súlade s týmto rámcovým rozhodnutím.

2. Generálny sekretariát Rady sprístupní prijaté informácie všetkým členským štátom a Komisii.

Článok 3

Účel

1. Účelom tohto rámcového rozhodnutia je vytvoriť pravidlá, podľa ktorých členský štát s cieľom uľahčenia sociálnej rehabilitácie odsúdeného uznáva rozsudok a vykonáva trest.

2. Toto rámcové rozhodnutie sa uplatňuje v prípade, že sa odsúdený nachádza vo vydávajúcom štáte alebo vo vykonávajúcom štáte.

3. Toto rámcové rozhodnutie sa uplatňuje len na uznávanie rozsudkov a výkon trestov v jeho zmysle. Skutočnosť, že okrem uvedených trestov sa uložili pokuty a/alebo príkazy na konfiškáciu, ktoré ešte neboli uhradené, vymáhané alebo vykonané, nie je dôvodom na nepostúpenie rozsudku. Uznávanie a výkon takýchto pokút a príkazov na konfiškáciu v inom členskom štáte sa zakladá na nástrojoch uplatniteľných medzi členskými štátmi, najmä na rámcovom rozhodnutí Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie a rámcového rozhodnutia Rady 2005/xxx/SVV z xx. xx. 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na príkazy na konfiškáciu.

4. Toto rámcové rozhodnutie neovplyvňuje ani nemení povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne zásady zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii.

Kapitola II

Uznávanie rozsudkov a výkon trestov

Článok 3a

Kritériá na postúpenie rozsudku a osvedčenia inému členskému štátu

1. Za predpokladu, že odsúdený je vo vydávajúcom štáte alebo vo vykonávajúcom štáte a za predpokladu, že dal svoj súhlas, ak sa tak vyžaduje podľa článku 5, možno rozsudok spolu s osvedčením, ako je stanovené v článku 4, postúpiť jednému z nasledujúcich členských štátov:

   a) štát, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdený a v ktorom žije; alebo

   b) štát, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdený, ale v ktorom nežije a do ktorého bude odsúdený vydaný (...) potom, ako bude prepustený z výkonu trestu na základe príkazu na vydanie alebo vyhostenie zahrnutého do rozsudku alebo súdneho alebo správneho rozhodnutia alebo akéhokoľvek iného opatrenia vyplývajúceho z rozsudku; alebo

   c) akýkoľvek iný členský štát okrem štátu uvedeného v písmenách a) alebo b), ktorého príslušný orgán súhlasí s postúpením rozsudku a osvedčenia tomuto štátu.

1a. Postúpenie rozsudku a osvedčenia sa môže uskutočniť, ak sa príslušný orgán vydávajúceho štátu, v prípade potreby po porade príslušných orgánov vydávajúceho a vykonávajúceho členského štátu, presvedčil o tom, že výkon trestu zo strany vykonávajúceho štátu bude slúžiť na účely uľahčenia sociálnej rehabilitácie odsúdeného.

2. Pred postúpením rozsudku a osvedčenia sa môže príslušný orgán vydávajúceho štátu akýmikoľvek vhodnými prostriedkami poradiť s príslušným orgánom vykonávajúceho štátu. Porada je povinná v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. c). V takýchto prípadoch príslušný orgán vykonávajúceho štátu ihneď oznámi vydávajúcemu štátu svoje rozhodnutie, či súhlasí s postúpením rozsudku.

2a. Počas týchto porád môže príslušný orgán vykonávajúceho štátu predložiť príslušnému orgánu vydávajúceho štátu odôvodnené stanovisko, že výkon trestu vo vykonávajúcom štáte by neslúžil na účely uľahčenia sociálnej rehabilitácie a úspešnej reintegrácie odsúdeného do spoločnosti.
V prípadoch, v ktorých sa porady neuskutočnili, takéto stanovisko sa môže predložiť bezodkladne po zaslaní osvedčenia a rozsudku. Príslušný orgán vydávajúceho štátu zváži takéto stanovisko a rozhodne o prípadnom stiahnutí osvedčenia.

3. Vykonávajúci štát môže z vlastného podnetu požiadať vydávajúci štát o postúpenie rozsudku spolu s osvedčením. Odsúdený môže tiež požiadať príslušné orgány vydávajúceho alebo vykonávajúceho štátu, aby začali konanie podľa tohto rámcového rozhodnutia. Žiadosti podané podľa tohto odseku nepredstavujú povinnosť vydávajúceho štátu postúpiť rozsudok spolu s osvedčením.

4. Členské štáty pri vykonávaní toho rámcového rozhodnutia prijímajú opatrenia, pričom zoh ľadňujú predovšetkým cieľ uľahčenia sociálnej rehabilitácie odsúdeného, ktorá slúži príslu šným orgánom ako základ pre ich rozhodnutia, či súhlasiť s postúpením rozsudku a osved čenia v prípadoch podľa článku 3a ods. 1 písm. c).

5. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady buď v čase prijatia tohto rámcového rozhodnutia alebo neskôr, že vo vzťahu k ostatným členským štátom, ktoré vydali to isté oznámenie, nie je potrebný jeho predchádzajúci súhlas podľa odseku 1 písm. c) na postúpenie rozsudku a osvedčenia,

a) ak odsúdený žije a oprávnene sa neprerušene zdržiava najmenej päť rokov vo vykonávajúcom štáte a zachová si v tomto štáte právo na trvalý pobyt, a/alebo
b) ak je odsúdený štátnym príslušníkom vykonávajúceho štátu v iných prípadoch, než sú prípady v odseku 1 písm. a) a b).

V prípadoch uvedených v písmene a) sa pod právom na trvalý pobyt rozumie, že dotknutá osoba:

- má právo na trvalý pobyt v príslušnom členskom štáte v súlade s vnútroštátnym právom, ktorým sa vykonávajú právne predpisy Spoločenstva prijaté na základe článkov 18, 40, 44 a 52 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva alebo
- má platné povolenie na pobyt ako osoba s trvalým alebo dlhodobým pobytom v príslu šnom členskom štáte v súlade s vnútroštátnym právom, ktorým sa vykonávajú právne predpisy Spoločenstva prijaté na základe článku 63 Zmluvy o založení Európskeho spolo čenstva, pokiaľ ide o členské štáty, na ktoré sa takéto právne predpisy Spoločenstva vz ťahujú, alebo v súlade s vnútroštátnym právom, pokiaľ ide o členské štáty, na ktoré sa tieto právne predpisy Spoločenstva nevzťahujú.

Článok 4

Postúpenie rozsudku a osvedčenia

1. Rozsudok alebo jeho overenú kópiu spolu s osvedčením príslušný orgán vydávajúceho štátu postúpi priamo príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu akýmkoľvek spôsobom, pri ktorom sa vyhotovuje písomný záznam za podmienok umožňujúcich vykonávajúcemu štátu overiť jeho pravosť. Originál rozsudku alebo jeho overená kópia a originál osvedčenia sa zašlú vykonávajúcemu štátu, ak o to požiada. Všetka úradná komunikácia prebieha priamo medzi uvedenými príslušnými orgánmi.

2. Osvedčenie, ktorého štandardné tlačivo je uvedené v prílohe A, musí byť podpísané a správnos ť jeho obsahu musí byť overená príslušným orgánom vydávajúceho štátu.

3. Vydávajúci štát postupuje rozsudok spolu s osvedčením zakaždým len jednému vykonávajúcemu štátu.

4. Ak príslušný orgán vydávajúceho štátu nepozná príslušný orgán vykonávajúceho štátu, príslušný orgán vydávajúceho štátu vykoná všetky potrebné šetrenia, a to aj cez kontaktné miesta Európskej súdnej siete zriadené v jednotnej akcii Rady 98/428/SVV[5], s cieľom získať od vykonávajúceho štátu potrebné informácie.

5. Ak orgán vykonávajúceho štátu, ktorému sa doručí rozsudok spolu s osvedčením, nemá právomoc ho uznať a prijať potrebné opatrenia na jeho výkon, postúpi rozsudok spolu s osvedčením príslušnému orgánu z úradnej moci a informuje o tom príslušný orgán vydávajúceho štátu.

Článok 5

Stanovisko odsúdeného a oznámenie pre odsúdeného

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1a, možno rozsudok spolu s osvedčením postúpiť vykonávajúcemu štátu iba na účely jeho uznania a výkonu trestu so súhlasom odsúdeného v súlade s právom vydávajúceho štátu.

1a. Súhlas odsúdeného sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje:

a) štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdený a v ktorom žije;

b) štátu, do ktorého bude odsúdený vydaný po tom, ako bude prepustený z výkonu trestu na základe príkazu na vydanie alebo vyhostenie zahrnutého do rozsudku alebo súdneho alebo správneho rozhodnutia alebo akéhokoľvek iného opatrenia vyplývajúceho z rozsudku;

c) štátu, do ktorého odsúdený ušiel alebo sa inak vrátil vzhľadom na trestné konanie vedené proti nemu vo vydávajúcom štáte alebo po odsúdení v tomto štáte.

[5] Ú. v. ES L 191, 7.7.1998, s. 4.

2. Vo všetkých prípadoch, keď sa daná osoba stále nachádza vo vydávajúcom štáte, dostane táto osoba možnosť ústne alebo písomne vyjadriť svoje stanovisko. Ak to vydávajúci štát považuje za potrebné z hľadiska veku odsúdeného alebo jeho fyzického alebo duševného stavu, poskytne sa táto príležitosť jej právnemu zástupcovi.

Pri prijímaní rozhodnutia o postúpení rozsudku spolu s osvedčením sa zohľadní stanovisko odsúdeného . Ak osoba využila možnosť ustanovenú v tomto odseku, jej stanovisko sa postupuje vykonávajúcemu štátu najmä na účely článku 3a ods. 2a. Ak osoba vyjadrila svoje stanovisko ústne, vydávajúci štát zabezpečí, aby mal vykonávajúci štát k dispozícii písomný záznam tohto vyhlásenia.

3. Príslušný orgán vydávajúceho štátu oznámi odsúdenému v jazyku, ktorému rozumie, že rozhodol o postúpení rozsudku spolu s osvedčením prostredníctvom štandardného tlačiva uvedeného v prílohe. Ak sa odsúdený nachádza vo vykonávajúcom štáte v čase tohto rozhodnutia, uvedené tlačivo sa zašle vykonávajúcemu štátu, ktorý zodpovedajúcim spôsobom o tom informuje túto osobu.

4. Odsek 1a písm. a) sa nebude uplatňovať na Poľsko ako vydávajúci štát a ako vykonávajúci štát v prípadoch, keď bol rozsudok vydaný pred uplynutím piatich rokov po dátume uvedenom v článku 21 ods. 1. Poľsko môže kedykoľvek oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že už nebude využívať túto výnimku.

Článok 6

(...)

Článok 7

Obojstranná trestnosť

1. Ak sa za niektorý z trestných činov uvedených nižšie môže vo vydávajúcom štáte uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie zahŕňajúce odňatie slobody, ktorých horná hranica je najmenej tri roky, sú podľa podmienok tohto rámcového rozhodnutia a bez overenia obojstrannej trestnosti skutku dôvodom na uznanie rozsudku a vykonanie uloženého trestu tieto trestné činy podľa ich vymedzenia v práve vydávajúceho štátu:

   – účasť v zločineckej organizácii,

   – terorizmus,

   – obchodovanie s ľuďmi,

   – sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia,

   – nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami,

   – nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami,

   – korupcia,

   – podvod vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spolo čenstiev[6],

   – legalizácia príjmov z trestnej činnosti,

   – falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura,

[6] Ú. v. ES L 316, 27.11.1995, s. 49.

– počítačová kriminalita,

– trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami,

– uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu,

– vražda, ťažké ublíženie na zdraví,

– nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami,

– únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka,

– rasizmus a xenofóbia,

– organizovaná alebo ozbrojená lúpež,

– nedovolené obchodovanie s kultúrnymi predmetmi vrátane starožitností a umeleckých diel,

– podvodné konanie,

– vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie,

– falšovanie a výroba nelegálnych kópií výrobkov,

– falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s nimi,

– falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov,

– nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu,

– nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi,

– obchodovanie s odcudzenými vozidlami,

– znásilnenie,

– podpaľačstvo,

– trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu,

– nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla,

– sabotáž,

2. Rada môže po porade s Európskym parlamentom za podmienok stanovených v článku 39 ods. 1 zmluvy kedykoľvek jednomyseľne rozhodnúť o doplnení ďalších kategórií trestných činov do zoznamu v odseku 1. Rada na základe správy, ktorá sa jej predloží podľa článku 21 ods. 4 tohto rámcového rozhodnutia, preskúma, či sa má zoznam rozšíriť alebo zmeniť a doplniť.

3. V prípade trestných činov neuvedených v odseku 1 môže vykonávajúci štát uznať rozsudok a vykonať trest s podmienkou, že súvisia so skutkami, ktoré sú podľa práva vykonávajúceho štátu tiež trestnými činmi, bez ohľadu na skutkovú podstatu alebo spôsob opisu.

4. Každý členský štát môže v čase prijatia rámcového rozhodnutia alebo neskôr oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady formou vyhlásenia, že odsek 1 nebude uplatňovať. Každé takéto vyhlásenie možno kedykoľvek vziať späť. Takéto vyhlásenia alebo stiahnutia vyhlásení sa uverejnia v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 8

Uznávanie rozsudku a výkon trestu

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu uzná rozsudok, ktorý mu bol postúpený v súlade s článkom 3a a v súlade s postupom podľa článku 4, a bezodkladne prijme všetky potrebné opatrenia na výkon trestu, pokiaľ príslušný orgán nerozhodne o uplatnení jedného z dôvodov na neuznanie alebo nevykonanie, ktoré sú ustanovené v článku 9.

2. V prípade, že je trest z hľadiska svojho trvania nezlučiteľný s právom vykonávajúceho štátu, môže príslušný orgán vykonávajúceho štátu rozhodnúť o prispôsobení trestu, len ak tento trest prekračuje maximálnu sadzbu stanovenú pre podobné trestné činy podľa jeho vnútro štátneho práva. Upravený trest nesmie ísť pod maximálnu sadzbu stanovenú pre podobné trestné činy podľa vnútroštátneho práva vykonávajúceho štátu.

3. Pokiaľ je trest nezlučiteľný s právom vykonávajúceho štátu z hľadiska jeho povahy, môže ho príslušný orgán tohto štátu prispôsobiť trestu alebo opatreniu za podobné trestné činy podľa svojho práva. Takýto trest alebo takéto opatrenie musia čo najväčšmi zodpovedať trestu uloženému vo vydávajúcom štáte, čo znamená, že trest nemožno zmeniť na peňažný trest.

4. Prispôsobený trest nesmie sprísniť trest uložený vo vydávajúcom štáte z hľadiska jeho povahy alebo trvania.

Článok 9

Dôvody na neuznanie alebo nevykonanie

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu môže odmietnuť uznanie rozsudku a vykonanie trestu, ak:

   a) osvedčenie stanovené v článku 4 je neúplné alebo zjavne nezodpovedá rozsudku a nebolo doplnené alebo opravené v primeranej časovej lehote stanovenej vykonávajúcim orgánom;

ab) kritériá stanovené v článku 3a ods. 1 nie sú splnené;

ac) by bol výkon trestu v rozpore so zásadou ne bis in idem;

b) v prípade uvedenom v článku 7 ods. 3 a v prípade, že vykonávajúci štát vykonal vyhlásenie podľa článku 7 ods. 4, v prípade uvedenom v článku 7 ods. 1 sa rozsudok týka skutkov, ktoré by podľa práva vykonávajúceho štátu nepredstavovali trestný čin; av šak vo vzťahu k daniam alebo poplatkom, clám a devízam sa vykonanie rozsudku nemô že odmietnuť z toho dôvodu, že právo vykonávajúceho štátu neukladá rovnaký typ dane alebo poplatku alebo neobsahuje rovnaký typ pravidiel, pokiaľ ide o dane, poplatky a colné a devízové predpisy, ako právo vydávajúceho štátu;

c) výkon trestu sa riadi právom vykonávajúceho štátu;

cb) podľa právnych predpisov vykonávajúceho štátu existuje imunita, ktorá znemožňuje výkon trestu;

d) sa trest uložil osobe, ktorá podľa právnych predpisov vykonávajúceho štátu kvôli svojmu veku nemohla byť trestne zodpovedná za svoje skutky, za ktoré bol vynesený rozsudok;

e) v čase, keď bol príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu doručený rozsudok, je dĺžka trestu, ktorý sa má ešte vykonať, kratšia ako šesť mesiacov;

f) bol rozsudok vynesený v neprítomnosti, pokiaľ sa v osvedčení neuvádza, že príslušnú osobu predvolali osobne alebo ju informovali prostredníctvom zástupcu, ktorý je oprávnený podľa vnútroštátneho práva vydávajúceho štátu, o mieste a čase konania, ktoré vyústilo do vynesenia rozsudku v neprítomnosti, alebo že táto osoba uviedla príslu šnému orgánu, že sa v danom prípade proti rozsudku neodvolá;

g) vykonávajúci štát pred prijatím rozhodnutia v súlade s článkom 10 ods. 1 predloží v súlade s článkom 14 ods. 3 žiadosť a vydávajúci štát v súlade s článkom 14 ods. 2 písm. g) nesúhlasí, aby dotknutá osoba bola trestne stíhaná, odsúdená alebo akýmkoľvek iným spôsobom zbavená slobody vo vykonávajúcom štáte za iný trestný čin spáchaný pred odovzdaním než je trestný čin, za ktorý bola táto osoba odovzdaná;

h) (...)

i) uložený trest zahŕňa opatrenie týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti alebo iné opatrenie zahŕňajúce odňatie slobody, ktoré vykonávajúci štát nemôže bez oh ľadu na článok 8 ods. 3 vykonať v súlade so svojim právnym systémom alebo svojim systémom zdravotnej starostlivosti;

j) sa rozsudok týka trestných činov, ktoré sa podľa práva vykonávajúceho štátu považujú za spáchané celkom alebo z väčšej alebo podstatnej časti na jeho území alebo na mieste rovnocennom jeho územiu.

1a. Každé rozhodnutie podľa odseku 1 písm. j) tohto článku vo vzťahu k trestným činom čiasto čne spáchaným na území vykonávajúceho štátu alebo na mieste rovnocennom jeho územiu prijímajú príslušné orgány uvedené v odseku 2 za mimoriadnych okolností a na individuálnej báze, pričom zohľadňujú osobitné okolnosti prípadu, a najmä to, či sa veľká alebo podstatná časť daného konania uskutočnila vo vydávajúcom štáte.

2 V prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a), ab), ac), f), i) a j) skôr než sa prijme rozhodnutie o odmietnutí uznania rozsudku a vykonania trestu, príslušný orgán vykonávajúceho štátu sa akýmkoľvek vhodným spôsobom poradí s príslušným orgánom vydávajúceho štátu a prípadne ho požiada o bezodkladné poskytnutie ďalších potrebných informácií.

Článok 9a

Čiastočné uznanie a vykonanie

1. Ak by príslušný orgán vykonávajúceho štátu mohol čiastočne uznať rozsudok a vykonať trest, môže sa predtým, než rozhodne o odmietnutí úplného uznania rozsudku a vykonania trestu, poradiť s príslušným orgánom vydávajúceho štátu s cieľom dosiahnuť dohodu ustanovenú v odseku 2.

2. Príslušné orgány vydávajúceho a vykonávajúceho členského štátu sa môžu v jednotlivých prípadoch dohodnúť na čiastočnom uznaní a výkone trestu v súlade s podmienkami, ktoré si stanovia, ak tieto podmienky nespôsobia predĺženie trestu. V prípade, že takáto dohoda neexistuje, osvedčenie sa stiahne.

Článok 9b

Odklad uznania rozsudku

Uznanie rozsudku môže byť vo vykonávajúcom štáte odložené, ak osvedčenie stanovené v článku 4 je neúplné alebo zjavne nezodpovedá rozsudku dovtedy, kým vykonávajúci štát neurčí primeranú lehotu na doplnenie alebo opravu osvedčenia.

Článok 10

Rozhodnutie o výkone trestu a lehoty

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu čo najrýchlejšie rozhodne, či sa rozsudok uzná a trest vykoná, a informuje o tom vydávajúci štát, pričom ho tiež informuje o každom rozhodnutí o prispôsobení trestu v súlade s článkom 8 ods. 2 a 3.

1a. Pokiaľ neexistuje dôvod k odkladu podľa článku 9a alebo článku 18a ods. 3, právoplatné rozhodnutie o uznaní rozsudku a výkone trestu sa prijme do 90 dní odo dňa doručenia rozsudku a osvedčenia.

2. Pokiaľ v mimoriadnych prípadoch príslušný orgán vykonávajúceho štátu nemôže dodržať lehotu v odseku 1a, bezodkladne o tom akýmkoľvek spôsobom informuje príslušný orgán vo vydávajúcom štáte s uvedením dôvodov omeškania a odhadovaného času potrebného na prijatie právoplatného rozhodnutia.

Článok 10a

Stiahnutie osvedčenia

Pokiaľ nezačal výkon trestu vo vykonávajúcom štáte, môže vydávajúci štát osvedčenie z tohto štátu stiahnuť, pričom uvedie dôvody svojho konania. Vykonávajúci štát po stiahnutí osvedčenia už trest nevykonáva.

Článok 10b

Predbežné zadržanie

V prípade, že sa osoba nachádza vo vykonávajúcom štáte, na žiadosť vydávajúceho štátu môže vykonávajúci štát pred príchodom rozsudku a osvedčenia alebo pred rozhodnutím o uznaní rozsudku a výkone trestu zadržať odsúdeného alebo prijať akékoľvek iné opatrenie na zabezpečenie toho, že odsúdený zostane do rozhodnutia o uznaní rozsudku a výkone trestu na jeho území. Dĺžka trestu sa nesmie predĺžiť v dôsledku obdobia stráveného vo väzbe z dôvodu tohto odseku.

Článok 11

Odovzdávanie osôb

1. Ak sa odsúdený nachádza vo vydávajúcom štáte, odovzdá sa do vykonávajúceho štátu v lehote, na ktorej sa dohodnú príslušné orgány vydávajúceho a vykonávajúceho štátu a najneskôr do 30 dní po tom, čo vykonávajúci štát prijme právoplatné rozhodnutie o uznaní rozsudku a výkone trestu.

2. (...)

3. Ak odovzdaniu osoby v lehote stanovenej v odseku 1 bránia nepredvídané okolnosti, príslušné orgány vydávajúceho a vykonávajúceho štátu sa bezodkladne navzájom kontaktujú. Odovzdanie sa uskutoční, akonáhle tieto okolnosti prestanú existovať. Príslušný orgán vydávajúceho štátu bezodkladne informuje príslušný orgán vykonávajúceho štátu a dohodnú sa na novom dátume odovzdania. V tomto prípade sa odovzdanie uskutoční do 10 dní od dohodnutého nového dátumu.

7. (...)

Článok 12

Tranzit

1. Každý členský štát v súlade so svojím právom povolí tranzit odsúdeného, ktorého odovzdávajú do vykonávajúceho štátu, cez svoje územie pod podmienkou, že sa mu vydávajúci štát postúpil kópiu osvedčenia uvedeného v článku 4 spolu so žiadosťou o tranzit. Žiadosť o tranzit a osved čenie možno zaslať akýmkoľvek spôsobom, pri ktorom je možné vyhotoviť písomný záznam. Na žiadosť členského štátu, ktorý tranzit povoľuje, poskytne vydávajúci štát preklad osved čenia do jedného z jazykov uvedených v žiadosti, ktoré členský štát, ktorý tranzit povoľuje, akceptuje.

1a. Pri prijímaní žiadosti o povolenie tranzitu dožiadaný členský štát informuje vydávajúci štát, ak nemôže zaručiť, že odsúdený nebude trestne stíhaný alebo okrem toho, čo je uvedené v predchádzajúcom odseku, nebude zadržaný alebo inak podrobený akémukoľvek obmedzeniu jeho slobody na území dožiadaného členského štátu, ktorý má povoliť tranzit, za akýkoľvek spáchaný trestný čin alebo uložený trest pred jeho odchodom z územia vydávajúceho štátu. V takomto prípade môže vydávajúci štát svoju žiadosť vziať späť.

2. Tranzitný členský štát rovnakým postupom oznámi svoje rozhodnutie, ktoré prijme prioritne a najneskôr do jedného týždňa po doručení žiadosti. Takéto rozhodnutie sa môže odložiť, kým tranzitný členský štát nedostane preklad, ak sa tento vyžaduje podľa odseku 1.

2a. Členský štát, ktorý bol požiadaný o povolenie na tranzit, môže ponechať odsúdeného vo väzbe len tak dlho, ako to vyžaduje tranzit cez jeho územie.

3. Žiadosť o tranzit sa nevyžaduje v prípade prepravy vzdušným priestorom bez plánovaného medzipristátia. Ak však k neplánovanému medzipristátiu dôjde, vydávajúci štát poskytne informácie ustanovené v odseku 1 do 72 hodín.

Článok 13

Právo, ktorým sa riadi výkon

1. Výkon trestu sa riadi právom vykonávajúceho štátu. Pokiaľ odseky 2 a 3 neustanovujú inak, orgány vykonávajúceho štátu sú ako jediné príslušné rozhodovať o postupoch výkonu a ur čovať všetky s tým súvisiace opatrenia vrátane dôvodov na predčasné alebo podmienečné prepustenie.

2. Príslušný orgán vo vykonávajúcom štáte odčíta od celkovej dĺžky odňatia slobody, ktoré sa má vykonať, celé obdobie odňatia slobody, ktoré sa už vykonalo v súvislosti s trestom, na ktorý sa vzťahuje vynesený rozsudok.

3. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu na žiadosť informuje príslušný orgán vydávajúceho štátu o uplatniteľných ustanoveniach o možnom predčasnom alebo podmienečnom prepustení. Vydávajúci štát môže súhlasiť s uplatnením takýchto ustanovení alebo môže osvedčenie stiahnuť.

4. Členské štáty môžu stanoviť, že pri každom rozhodnutí o predčasnom alebo podmienečnom prepustení sa môže brať ohľad aj na tie ustanovenia vnútroštátneho práva uvedené vydávajúcim štátom, podľa ktorých má daná osoba nárok na predčasné alebo podmienečné prepustenie v istom stanovenom čase.

Článok 14

Pravidlo osobitosti

1. Pokiaľ odsek 2 neustanovuje inak, nemožno osobu odovzdanú podľa tohto rámcového rozhodnutia do vykonávajúceho štátu trestne stíhať, odsúdiť alebo inak pozbaviť slobody za iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako čin, v súvislosti s ktorým bola odovzdaná.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje v týchto prípadoch:

   a) ak osoba, ktorá mala možnosť opustiť územie vykonávajúceho štátu, tak neurobila do 45 dní od svojho prepustenia, alebo sa vrátila na toto územie potom, ako ho opustila;

b) ak za trestný čin nemožno udeliť trest odňatia slobody ani ochranné opatrenie obmedzujúce slobodu;

c) ak trestné stíhanie nemá za následok uplatnenie opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu;

d) ak by daná osoba mohla podliehať trestu alebo opatreniu, ktoré nezahŕňa odňatie slobody, najmä finančnému trestu alebo opatreniu, ktoré ho nahrádza, i keď by tento trest alebo toto opatrenie mohli mať za následok obmedzenie jej osobnej slobody;

e) ak osoba s odovzdaním súhlasí;

f) ak sa daná osoba po odovzdaní výslovne zriekla nároku na pravidlo osobitosti vo vzťahu ku konkrétnym trestným činom, ktoré predchádzali jej odovzdaniu. Zrieknutie sa vykoná pred príslušnými súdnymi orgánmi vykonávajúceho štátu a zaznamená sa v súlade s vnútroštátnym právom tohto štátu. Zrieknutie sa formuluje tak, aby bolo jasné, že ho táto osoba vykonala dobrovoľne a pri plnom vedomí následkov. Na tento účel má táto osoba právo na právneho zástupcu;

g) v iných prípadoch ako sú prípady uvedené v písmenách a) až f), ak vydávajúci štát poskytne súhlas v súlade s odsekom 3.

3. Žiadosť o súhlas sa podáva príslušnému orgánu vydávajúceho štátu spoločne s údajmi uvedenými v článku 8 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV a prekladom v súlade s jeho článkom 8 ods. 2. Súhlas sa udelí, ak by bola povinnosť odovzdania podľa uvedeného rámcového rozhodnutia. Rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní od doručenia žiadosti. V prípadoch uvedených v článku 5 uvedeného rámcového rozhodnutia poskytne vykonávajúci členský štát záruky, ktoré sú v tomto rozhodnutí ustanovené.

Článok 15

Amnestia, milosť, preskúmanie rozsudku

1. Amnestiu alebo milosť môže udeliť vydávajúci ako aj vykonávajúci štát.

2. O žiadostiach o preskúmanie rozsudku, ktorým sa ukladá trest, ktorý sa má vykonať podľa tohto rámcového rozhodnutia, môže rozhodnúť iba vykonávajúci štát.

Článok 16

Informácie od vydávajúceho štátu

1. Príslušný orgán vydávajúceho štátu bezodkladne informuje príslušný orgán vykonávajúceho štátu o každom rozhodnutí alebo opatrení, v dôsledku ktorého prestáva byť daný trest s okamžitou platnosťou alebo po uplynutí istej lehoty vykonateľný.
2. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu ukončí výkon trestu ihneď potom, ako ho príslušný orgán vydávajúceho štátu informuje o tomto rozhodnutí alebo opatrení.

Článok 17

Informácie od vykonávajúceho štátu

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu bezodkladne informuje príslušný orgán vydávajúceho štátu akýmkoľvek spôsobom, pri ktorom sa vyhotovuje písomný záznam:

a) o postúpení rozsudku a osvedčenia príslušnému orgánu zodpovednému za jeho výkon v súlade s článkom 4 ods. 5;

a bis) o skutočnosti, že v praxi nie je možné vykonať trest z dôvodu, že odsúdeného nemožno po odovzdaní osvedčenia a rozsudku vykonávajúcemu štátu nájsť na území vykonávajúceho štátu; v tomto prípade nie je vykonávajúci štát povinný trest vykonať;

a ter) o právoplatnom rozhodnutí o uznaní rozsudku a výkone trestu vrátane jeho dátumu;

b) o akomkoľvek rozhodnutí o neuznaní rozsudku alebo nevykonaní trestu v súlade s článkom 9 spolu s dôvodmi rozhodnutia;

c) o každom rozhodnutí prispôsobiť trest v súlade s článkom 8 ods. 2 alebo 3 spolu s dôvodmi rozhodnutia;

d) o každom rozhodnutí o nevykonaní trestu z dôvodov uvedených v článku 15 ods. 1 spolu s dôvodmi rozhodnutia;

e) o začiatku a skončení obdobia podmienečného prepustenia, ak ho vydávajúci štát uvádza v osvedčení;

f) o úteku odsúdeného z väzby pred ukončením výkonu trestu;

g) o vykonaní trestu, akonáhle bol ukončený.

Článok 18

Následky odovzdania odsúdeného

1. Ak sa v odseku 2 neustanovuje inak, vydávajúci štát nesmie pokračovať vo výkone trestu, akonáhle začal jeho výkon vo vykonávajúcom štáte.
2. Právo vykonať trest sa vracia vydávajúcemu štátu potom, ako ho vykonávajúci štát informuje o čiastočnom nevykonaní trestu podľa článku a článku 17 ods. 1 písm. f).

Článok 18a

Jazyky

1. Osvedčenie, ktorého štandardné tlačivo je uvedené v prílohe, sa musí preložiť do úradného jazyka alebo niektorého z úradných jazykov vykonávajúceho štátu. Ktorýkoľvek členský štát môže buď v čase prijatia tohto rámcového rozhodnutia alebo neskôr uviesť vo vyhlásení ulo ženom na Generálnom sekretariáte Rady, že bude akceptovať preklad do jedného alebo viacerých iných úradných jazykov inštitúcií Únie.

2. Ak sa v odseku 3 neustanovuje inak, preklad rozsudku sa nevyžaduje.

3. Ktorýkoľvek členský štát môže buď v čase prijatia tohto rámcového rozhodnutia alebo neskôr vo vyhlásení uloženom na Generálnom sekretariáte Rady uviesť, že ako vykonávajúci štát mô že bezodkladne po prijatí rozsudku a osvedčenia v prípade, že zistí, že obsah osvedčenia nie je dostatočný na to, aby rozhodol o výkone trestu, žiadať, aby sa k rozsudku alebo jeho zásadným častiam priložil preklad do úradného jazyka alebo niektorého z úradných jazykov vykonávajúceho štátu alebo do jedného alebo viacerých iných úradných jazykov inštitúcií Únie. Takáto žiadosť sa predloží v prípade potreby po porade príslušných orgánov vydávajúceho a vykonávajúceho štátu s cieľom určiť zásadné časti rozsudku, ktoré je potrebné preložiť.

Rozhodnutie o uznaní rozsudku a výkone trestu sa môže odložiť, kým vydávajúci štát neodošle jeho preklad vykonávajúcemu štátu alebo, ak sa vykonávajúci štát rozhodne preložiť rozsudok na vlastné náklady, kým sa nezíska preklad.

Článok 19

Náklady

Náklady, ktoré vzniknú pri uplatňovaní tohto rámcového rozhodnutia, znáša vykonávajúci štát, okrem nákladov na odovzdanie danej osoby do vykonávajúceho štátu a nákladov, ktoré vzniknú výlu čne na výsostnom území vydávajúceho štátu.

Článok 19a

Výkon trestov na základe európskeho zatykača

Bez toho, aby bolo dotknuté rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV, ustanovenia tohto rámcového rozhodnutia sa uplatňujú primerane, pokiaľ sú v súlade s ustanoveniami rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV, na výkon trestov v prípadoch, keď sa členský štát podujme vykonať trest v prípadoch podľa článku 4 ods. 6 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV, alebo keď na základe článku 5 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV uložil podmienku, že sa osoba musí vrátiť, aby vykonala trest v dotknutom členskom štáte, aby sa zabránilo beztrestnosti dotknutej osoby.

Kapitola III

Záverečné ustanovenia

Článok 20

Vzťah k iným dohodám a úpravám

1. Bez toho, aby bolo dotknuté ich uplatňovanie medzi členskými štátmi a tretími krajinami a ich prechodné uplatňovanie podľa článku 20a, toto rámcové rozhodnutie od [vloží sa dátum] nahrádza zodpovedajúce ustanovenia týchto dohovorov uplatniteľných vo vzťahoch medzi členskými štátmi:

   - Európsky dohovor o odovzdávaní odsúdených z 21. marca 1983 a jeho dodatkový protokol z 18. decembra 1997;
   - Európsky dohovor o medzinárodnej platnosti trestných rozsudkov z 28. mája 1970;
   - Hlava III, kapitola 5 dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva schengenský dohovor zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach;
   - Dohovor medzi členskými štátmi európskych spoločenstiev o výkone cudzích trestov z 13. novembra 1991.

2. Členské štáty môžu naďalej uplatňovať dvojstranné alebo viacstranné dohody alebo úpravy platné v čase prijatia tohto rámcového rozhodnutia, pokiaľ tieto umožňujú rozšíriť alebo preh Íbiť ciele tohto rámcového rozhodnutia a pomáhajú ďalšiemu zjednodušeniu alebo uľahčeniu postupov výkonu trestov.

3. Členské štáty môžu po nadobudnutí účinnosti tohto rámcového rozhodnutia uzatvárať dvojstranné a viacstranné dohody alebo úpravy, pokiaľ tieto dohody alebo úpravy umožňujú rozšírenie alebo prehĺbenie predpisov tohto rámcového rozhodnutia a pomáhajú ďalej zjednodu šovať alebo uľahčovať postupy výkonu trestov.

4. Členské štáty do troch mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto rámcového rozhodnutia oznámia Rade a Komisii existujúce dohody a úpravy uvedené v odseku 2, v uplatňovaní ktorých si želajú pokračovať. Členské štáty tiež oznámia Rade a Komisii všetky nové dohody a úpravy tak, ako sú uvedené v odseku 3, do troch mesiacov od ich podpísania.

Článok 20a

Prechodné ustanovenie

1. Žiadosti doručené pred dátumom uvedeným v článku 21 ods. 1 sa naďalej riadia v súlade so súčasnými právnymi nástrojmi o odovzdávaní odsúdených. Žiadosti doručené po tomto dátume sa riadia pravidlami prijatými členskými štátmi na základe tohto rámcového rozhodnutia.

2. Každý členský štát však môže pri prijatí tohto rámcového rozhodnutia Radou vydať vyhlásenie, v ktorom uvedie, že v prípadoch, keď sa právoplatný rozsudok vydal pred dátumom, ktorý určí, bude ako vydávajúci a vykonávajúci štát aj naďalej uplatňovať existujúce právne nástroje o odovzdávaní odsúdených uplatniteľné pred dátumom uvedeným v článku 21 ods. 1. V prípade vydania takéhoto vyhlásenia sa tieto nástroje v takýchto prípadoch uplatňujú vo všetkých ostatných členských štátoch bez ohľadu na to, či urobili to isté vyhlásenie. Predmetný dátum nesmie byť neskorší než ...* Uvedené vyhlásenie sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Môže sa kedykoľvek stiahnuť.

3. (...)

Článok 21

Vykonávanie

1. Členské štáty prijmú opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s týmto rámcovým rozhodnutím do .... *.

2. Členské štáty oznámia Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení, ktorými transponujú do svojho vnútroštátneho práva povinnosti, ktoré sú im uložené týmto rámcovým rozhodnutím. Na základe správy, ktorú s použitím týchto informácií vypracuje Komisia, zhodnotí Rada najneskôr do .... **, do akej miery členské štáty dosiahli súlad s týmto rámcovým rozhodnutím.

---

* Troch rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto rámcového rozhodnutia.

* Troch rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto rámcového rozhodnutia.

** Štyroch rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto rámcového rozhodnutia.

3. Generálny sekretariát Rady informuje členské štáty a Komisiu o vyhláseniach alebo oznámeniach vydaných podľa článku 3a ods. 5 a článku 18a ods. 1 alebo 3.

3bis. Bez toho, aby bol dotknutý článok 35 ods. 7 zmluvy, členský štát, ktorý mal opakované ťa žkosti s uplatňovaním článku 19a tohto rámcového rozhodnutia, ktoré sa nevyriešili bilaterálnymi poradami, to oznámi Rade a Komisii. Komisia na základe prijatých informácii a akýchkoľvek ďalších informácií, ktoré má k dispozícii, vypracuje správu, ktorej prílohou budú podnety, ktoré môže pokladať za potrebné na účely odstránenia týchto ťažkostí.

4. Do ... [*]Komisia vypracuje správu na základe prijatých informácii, ktorej prílohou budú podnety, ktoré môže pokladať za potrebné. Rada na základe akejkoľvek (...) správy od Komisie a akéhokoľvek podnetu preskúma predovšetkým článok 19a, aby zvážila, či by ho mali nahradiť konkrétnejšie ustanovenia.

Článok 22

Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

V

Za Radu
predseda

[*] Piatich rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto rámcového rozhodnutia.

OSVEDČENIE

uvedené v článku 4 rámcového rozhodnutia Rady[+] ..../...../SVV

o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce odňatie slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii[12]

a)

* Vydávajúci štát:
* Vykonávajúci štát:

b) Súd, ktorý vydal rozsudok ukladajúci trest, ktorý sa stal právoplatným:

Úradný názov:

Rozsudok bol vynesený (uveďte dátum v tvare: deň, mesiac, rok):

Rozsudok sa stal právoplatným (uveďte dátum v tvare: deň, mesiac, rok):

Číslo rozsudku (ak je k dispozícii):

c) Informácie o orgáne, ktorý možno kontaktovať v prípade otázok týkajúcich sa tohto osvedčenia:

1. Druh orgánu: Vyznačte príslušné okienko:

□ ústredný orgán:

□ súd

□ iný orgán

[+] Ú. v. EÚ vložiť č. tohto rámcového rozhodnutia.

[12] „Toto osvedčenie sa musí vyhotoviť v jednom z úradných jazykov vykonávajúceho štátu alebo v akomkoľvek inom jazyku, ktorý tento štát akceptuje, alebo sa do tohto jazyka musí preložiť.“

2. Kontaktné údaje orgánu uvedeného v bode 1:

Úradný názov:

Adresa:

Tel. č.: (medzinárodná predvoľba) (miestna predvoľba)
Fax: (medzinárodná predvoľba) (miestna predvoľba)
Email: (ak je k dispozícii):

3. Jazyky, v ktorých je možné s týmto orgánom komunikovať:

4. Kontaktné údaje osôb, na ktoré sa možno obrátiť kvôli získaniu dodatočných informácií na účely výkonu rozsudku alebo dohody o postupe odovzdávania odsúdeného (meno, titul/funkcia, tel. č., číslo faxu, emailová adresa), pokiaľ nie sú totožné s údajmi v bode 2:

d) [Vypúšťa sa.]

e) [Vypúšťa sa.]

f) Údaje o osobe, ktorej bol uložený trest:

Priezvisko:

Krstné meno/mená:

Rodné priezvisko (ak existuje):

Prezývky (ak existujú):

Pohlavie:

Štátna príslušnosť:

Rodné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (ak je k dispozícii):

Dátum narodenia:

Miesto narodenia:

Posledné známe adresy/miesta pobytu:

Jazyk(y), ktorému(ým) táto osoba rozumie (ak sú známe):

Odsúdený sa nachádza:

□ vo vydávajúcom štáte a odovzdá sa do vykonávajúceho štátu.

□ vo vykonávajúcom štáte a výkon sa uskutoční v tomto štáte.

Dodatočné informácie (ak sú k dispozícii a ak je to vhodné):

1. Fotografia a odtlačky prstov odsúdenej osoby a/alebo kontaktné údaje osoby, na ktorú je možné sa obrátiť s cieľom získať takéto informácie:

2. Druh a číslo preukazu totožnosti alebo pasu odsúdeného:

3. Druh a číslo povolenia na pobyt odsúdeného:

.....

4. Iné relevantné informácie o rodine odsúdeného a jeho sociálnych alebo pracovných väzbách na vykonávajúci štát :

g) Žiadosť o predbežné zadržanie vydávajúceho štátu (v prípade, že sa odsúdený nachádza vo vykonávajúcom štáte):

□ Vydávajúci štát žiada vykonávajúci štát o zadržanie odsúdeného alebo o prijatie iného opatrenia na zabezpečenie, že odsúdený zostane do rozhodnutia o uznaní rozsudku a výkone trestu na jeho území.

□ Vydávajúci štát už požiadal vykonávajúci štát o zadržanie odsúdeného alebo o prijatie iného opatrenia na zabezpečenie, že odsúdený zostane do rozhodnutia o uznaní rozsudku a výkone trestu na jeho území. (Ak je to uplatniteľné a ak je k dispozícii) Uveďte názov orgánu vo vykonávajúcom štáte, ktorý rozhodol o žiadosti o zatknutie odsúdeného:

.....

.....

.....

.....

h) Vzťah k akémukoľvek predchádzajúcemu európskemu zatykaču (EZ):

□ EZ bol vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia obmedzujúceho slobodu a vykonávajúci členský štát sa zaväzuje tento trest alebo opatrenie vykonať (článok 4 ods. 6 rámcového rozhodnutia o EZ).

Dátum vydania EZ a číslo (ak je dostupné):

Názov orgánu, ktorý EZ vydal:
Dátum a číslo (ak je dostupné) rozhodnutia, ktorým sa vykonávajúci členský štát zaviazal trest alebo ochranné opatrenie vykonať:

Názov orgánu, ktorý vydal rozhodnutie, ktorým sa vykonávajúci členský štát zaviazal trest alebo ochranné opatrenie vykonať:

□ EZ bol vydaný na účely trestného stíhania osoby, ktorá je štátnym príslušníkom alebo má pobyt vo vykonávajúcom štáte, a vykonávajúci štát odovzdal túto osobu pod podmienkou, že sa táto osoba vráti späť do vykonávajúceho štátu s cieľom výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia vydaného proti nej vo vydávajúcom štáte (článok 5 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ).
Dátum rozhodnutia o odovzdaní osoby:
Názov orgánu, ktorý rozhodnutie o odovzdaní vydal:
Číslo rozsudku (ak je k dispozícii):
Dátum odovzdania osoby (ak je k dispozícii): .

i) Dôvody zaslania rozsudku a osvedčenia (v prípade vyplnenia písm. h) nie je potrebné vyplniť):

Rozsudok a osvedčenie sa zasielajú vykonávajúcemu štátu, pretože vydávajúci orgán sa ubezpečil o tom, že výkon trestu zo strany vykonávajúceho štátu bude slúžiť na účely uľahčenia sociálnej rehabilitácie odsúdeného a:

☐ a) vykonávajúci štát je štát, ktorého je odsúdený štátnym príslušníkom a v ktorom žije.

☐ b)vykonávajúci štát je štát, ktorého je odsúdený štátnym príslušníkom a do ktorého bude odsúdený vydaný po prepustení z výkonu trestu na základe príkazu na vyhostenie alebo vydanie zahrnutého do rozsudku alebo súdneho či správneho rozhodnutia alebo akéhokoľvek iného opatrenia vyplývajúceho z rozsudku. Ak príkaz na vyhostenie alebo vydanie nie je zahrnutý do rozsudku, uveďte názov orgánu, ktorý príkaz vydal, dátum vydania a číslo rozhodnutia (ak je k dispozícii):……

☐ c) vykonávajúci štát je iný štát ako štát uvedený v písmene a) alebo b), ktorého príslušný orgán súhlasí s postúpením rozsudku a osvedčenia uvedenému štátu.

☐ d) vykonávajúci štát vydal oznámenie podľa článku 3a ods. 5 rámcového rozhodnutia a

- □ je potvrdené, že podľa informácií príslušného orgánu vydávajúceho štátu odsúdený žije a oprávnene sa neprerušene zdržiava najmenej päť rokov vo vykonávajúcom štáte a zachová si v tomto štáte právo na trvalý pobyt,

a/alebo

- □ je potvrdené, že odsúdený má štátnu príslušnosť vykonávajúceho štátu.

j) Rozsudok, ktorým sa ukladá trest:

1. Rozsudok zahŕňa spolu .... trestných činov.

Zhrnutie faktov a opis okolností, za akých bol spáchaný trestný čin (trestné činy), vrátane času a miesta a charakter účasti odsúdeného na ňom (nich):

Charakter a právna klasifikácia trestných činov a príslušné zákonné ustanovenia, na základe ktorých bol vynesený rozsudok:

2. Ak trestný čin (trestné činy) uvedený(é) v bode 1 predstavuje(ú) jeden alebo viacero z týchto trestných činov vymedzených právom vydávajúceho štátu, za ktoré sa vo vydávajúcom štáte môže uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce slobodu s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky, označte príslušné okienko (okienka):

- ☐ účasť v zločineckej organizácii,
- ☐ terorizmus,
- ☐ obchodovanie s ľuďmi,
- ☐ sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia,
- ☐ nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami,
- ☐ nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami,
- ☐ korupcia,
- ☐ podvod vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spolo čenstiev,
- ☐ legalizácia príjmov z trestnej činnosti,
- ☐ falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura,
- ☐ počítačová kriminalita,

- ☐ trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami,
- ☐ uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu,
- ☐ vražda, ťažké ublíženie na zdraví,
- ☐ nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami,
- ☐ únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka,
- ☐ rasizmus a xenofóbia,
- ☐ organizovaná alebo ozbrojená lúpež,
- ☐ nedovolené obchodovanie s kultúrnymi predmetmi vrátane starožitností a umeleckých diel,
- ☐ podvodné konanie,
- ☐ vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie,
- ☐ falšovanie a výroba nelegálnych kópií výrobkov,
- ☐ falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s nimi,
- ☐ falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov,
- ☐ nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu,
- ☐ nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi,
- ☐ obchodovanie s odcudzenými vozidlami,
- ☐ znásilnenie,
- ☐ podpaľačstvo,
- ☐ trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu,
- ☐ nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla,
- ☐ sabotáž.

3. Ak trestný čin (trestné činy) uvedený(é) v bode 1 nie je (sú) uvedený(é) v bode 2 alebo ak sa rozsudok a osvedčenie zasielajú členskému štátu, ktorý vyhlásil, že bude overovať obojstrannú trestnosť (článok 7 ods. 4 rámcového rozhodnutia), uveďte úplný opis príslušného trestného činu (trestných činov):

4. [Vypúšťa sa.]

k) Štatút rozsudku, ktorým sa ukladá trest:

1. Uveďte, či bol rozsudok vynesený v neprítomnosti:

☐ Nie.

☐ Áno; je potvrdené, že:

☐ odsúdený bol informovaný osobne alebo prostredníctvom zástupcu oprávneného podľa vnútroštátneho práva vydávajúceho štátu o mieste a čase konania, ktoré vyústilo do vynesenia rozsudku v neprítomnosti, alebo

☐ odsúdený uviedol príslušnému orgánu, že sa proti danému rozhodnutiu neodvolá.

2. Údaje o dĺžke trestu:

2.1. Celková dĺžka trestu (v dňoch):

2.2. Celé obdobie odňatia slobody, ktoré sa už vykonalo v súvislosti s trestom, na ktorý sa vzťahuje vynesený rozsudok (v dňoch): **.....**

od (...) (uveďte dátum, na ktorom sa zakladá výpočet: deň, mesiac, rok):

2.3. Počet dní, ktorý sa má odpočítať z celkovej dĺžky trestu na základe iných dôvodov ako dôvodu uvedeného v bode 2.2. (napr. amnestií, milostí, zmiernení trestu atď. už udelených v súvislosti s týmto trestom): ....., od (uveďte dátum, na ktorom sa zakladá výpočet: deň, mesiac, rok):

2.4. Dátum ukončenia výkonu trestu vo vydávajúcom štáte:

☐ Nevzťahuje sa, pretože osoba nie je momentálne vo väzbe

☐ Osoba sa momentálne nachádza vo väzbe a k úplnému ukončeniu výkonu trestu podľa práva vydávajúceho štátu dôjde dňa (uveďte dátum v tvare: deň, mesiac, rok)[13]:

3. Druh trestu:

☐ trest odňatia slobody

☐ (...)opatrenie zahŕňajúce odňatie slobody (uve ďte):.....

[13] *„Uveďte dátum, kedy by došlo k úplnému vykonaniu trestu (bez ohľadu na možnosť akejko ľvek formy predčasného a/alebo podmienečného prepustenia), ak by osoba ostala vo vydávajúcom štáte.“*

l) Informácie o predčasnom alebo podmienečnom prepustení:

1. Podľa práva vydávajúceho štátu má odsúdený nárok na predčasné alebo podmienečné prepustenie

po vykonaní:

☐ polovice trestu

☐ dvoch tretín trestu

☐ inej časti trestu (uveďte):

2. Vydávajúci orgán žiada o informácie o:

☐ uplatniteľných právnych ustanoveniach vykonávajúceho štátu o predčasnom alebo podmienečnom prepustení odsúdeného,

☐ začiatku a skončení obdobia predčasného alebo podmienečného prepustenia.

m) Stanovisko osoby:

1. ☐ Osobu nemožno vypočuť, pretože sa už nachádza vo vykonávajúcom štáte.

2. ☐ Osoba sa nachádza vo vydávajúcom štáte a:

a. ☐ požiadala o postúpenie rozsudku a osvedčenia

☐ súhlasila s postúpením rozsudku a osvedčenia

☐ nesúhlasila s postúpením rozsudku a osvedčenia

(vymenujte dôvody, ktoré osoba uviedla):

b. ☐ Stanovisko odsúdeného sa nachádza v prílohe.

☐ Stanovisko odsúdeného sa už postúpilo vykonávajúcemu štátu dňa (uveďte dátum: deň, mesiac, rok):

n) Iné pre prípad podstatné okolnosti (nepovinné informácie):

.....

.....

.....

....

o) Záverečná časť

Znenie rozsudku(ov) je pripojené k tomuto osvedčeniu[14].

Podpis orgánu, ktorý vydal osvedčenie a/alebo jeho zástupcu, ktorý overuje pravosť obsahu osvedčenia:

.....

Názov:

.....

Pracovná pozícia (titul/funkcia):

.....

Dátum:

.....

Úradná pečiatka (ak existuje):

[14] *Vydávajúci orgán je povinný priložiť všetky rozsudky týkajúce sa prípadu, ktoré sú nevyhnutné na získanie všetkých informácií o konečnom treste, ktorý sa má vykonať. Je možné tiež priložiť akýkoľvek dostupný preklad rozsudku/rozsudkov.*

OZNÁMENIE PRE ODSÚDENÉHO

Týmto sa Vám oznamuje rozhodnutie ..... (príslušný (...) orgán vydávajúceho štátu) o postúpení rozsudku ..... (príslušný súd vydávajúceho štátu)
zo dňa ..... (dátum rozsudku) .....(referenčné číslo, ak je k dispozícii)
..... (vykonávajúci štát) na účely jeho uznania a vykonania trestu ním uloženého v súlade s vnútroštátnym právom, ktorým sa vykonáva rámcové rozhodnutie Rady (...../...../JHA) zo (....)[15] o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce odňatie slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, Ú. v. EÚ...

Výkon trestu sa riadi právom ..... (vykonávajúci štát). Orgány vykonávajúceho štátu sú príslušné rozhodovať o postupoch výkonu a určovať všetky s tým súvisiace opatrenia vrátane dôvodov na predčasné alebo podmienečné prepustenie.

Príslušný orgán ..... (vykonávajúci štát) odpočíta od celkovej dĺžky odňatia slobody, ktoré sa má vykonať, celé obdobie odňatia slobody, ktoré sa už vykonalo v súvislosti s trestom. Úprava trestu príslušným orgánom ....(vykonávajúci štát) sa môže vykonať, len ak je tento trest nezlučiteľný s právom vykonávajúceho štátu z hľadiska svojho trvania alebo povahy. Upravený trest nesmie sprísniť trest vynesený v ..... (vydávajúci štát) z hľadiska jeho povahy alebo trvania.

---

[15] Ú. v. EÚ vložiť č. a dátum tohto rámcového rozhodnutia.

Toto vyhlásenie Rady sa vkladá v súvislosti s účelom rehabilitácie, ktorý toto rámcové rozhodnutie obsahuje:

So zreteľom na to, že úspešná rehabilitácia odsúdeného v štáte, s ktorým má najužšie väzby, je hlavným účelom tohto rámcového rozhodnutia, ako sa výslovne uvádza v jeho článku 3 a ako to potvrdzuje jeho preambula, a vzhľadom na to, že vzájomná dôvera medzi členskými štátmi si nevyžaduje zavedenie dodatočného dôvodu na odmietnutie založené na nejednotnosti uznávania rozsudkov s účelom rehabilitácie, Rada zdôrazňuje, že tento účel by mal byť pre vydávajúci štát faktorom primárneho významu vždy, keď tento štát prijíma rozhodnutie o potrebe postúpenia rozsudku a osvedčenia vykonávajúcemu štátu.